

OBSAH

	9	Úvod
	16	Texty I.–XXI.
	459	Resumé
	465	Ediční poznámka
	469	Rejstřík
<p>16 I. Co je českého na umění v Čechách? Alfred Woltmann a defenzivní mechanismy české historiografie umění</p> <p>28 II. Pravý „církevní styl“ pro lázeňské město. Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mariánských Lázních</p> <p>40 III. František Schmoranz mladší a recepce islámské architektury ve střední Evropě</p> <p>76 IV. „Česká“ versus „italská“ neorenesanční vila. Antonín Wiehl, Anton Barvitijs a jejich mecenáši</p> <p>96 V. Pocta Rafaelovi v „chrámu znovuzrození“</p> <p>110 VI. Rudolf Eitelberger jako ideolog vídeňské Okružní třídy</p>	<p>122 VII. Ohlas idejí Arts and Crafts v Čechách kolem roku 1900</p> <p>150 VIII. Uniformita moderního světa versus genius loci. Friedrich Ohmann a Otto Wagner v soutěži</p> <p>166 IX. Ohmann versus Grisebach. Spor o autorské právo v roce 1897</p> <p>184 X. Vodní zahrada Friedricha Ohmanna</p> <p>210 XI. Zrození génia z ducha perníkářské dílny. Josef Maria Olbrich a mýtus umělce po roce 1900</p> <p>228 XII. Wagnerova škola mezi mýtem a realitou</p> <p>246 XIII. Vídeňská škola dějin umění a moderní architektura</p>	<p>264 XIV. Tvrdý kámen a jeho svit. Pokus o interpretaci Zacherlova domu ve Vídni</p> <p>284 XV. Český kubismus na trhu symbolických statků</p> <p>308 XVI. Zapomenutý projekt Charlese F. A. Voyseyho pro jižní Moravu</p> <p>334 XVII. „Barokní princip v dějinách architektury“ a recepce Heinricha Wölfflina v Čechách</p> <p>350 XVIII. Proč se Max Dvořák nestal pražským profesorem?</p> <p>374 XIX. Kotěra versus Zache</p> <p>394 XX. Němečtí architekti v Praze v letech 1900–1914</p> <p>430 XXI. Architektura disciplíny a mobilizace. Příspěvek k interpretaci neoklasicismu stalinské éry</p>